

[Palle Simonsen]

Hvis man skulle prøve at drage nogle konklusioner af den debat, som er ført her i dag, så opfatter jeg det sådan, at der er bred enighed om, at de faglige udvalgs sagsbehandling skal effektiviseres, og at de faglige fællesudvalg i sig selv som institution er et væsentligt element inden for dette uddannelsesområde.

Jeg opfatter det også sådan, at der er bred enighed om at lempe kravene til godkendelse af lære- og praktikpladser, ikke ved at forringe uddannelserne, men i form af en ændring af kriterierne for godkendelserne, således at flere virksomheder kan få chancen for at blive godkendt som læresteder og flere unge dermed kan få chancen for at få en elev- eller praktikplads.

Og her synes jeg, det var meget væsentligt, hvad hr. Ole Vig Jensen var inde på, at uanset de mange gode viljer kan man godt spørge sig selv: hvorfor har de faglige fællesudvalg ikke allerede løst dette problem? For det er jo det, vi må konkludere på nuværende tidspunkt at de ikke har. Derfor er dette ikke bare et spørgsmål om at fastslå nogle gode viljer, men det er et spørgsmål om – for nu at sige det meget enkelt – at ministeren slår i bordet for organisationerne og siger: nu må vi altså have skub i disse ting. Det er det skub, der ligesom skal bringe os frem til en bedre situation.

Jeg forstår også, at der er bred enighed om, at der skal kombineres. Lære- eller praktikpladserne hver for sig er for ensidige til at opfylde kravene. Ministeren har sagt, at der vil blive udsendt et cirkulære om det, og derfor er der ikke grund til at gå nærmere ind på dette spørgsmål.

Det, der selvfølgelig kalder på de fleste følelser, er spørgsmålet om at ligestille mesterlæren med EFG-uddannelsen. Det optog jo også sindene meget i 1977, da loven skulle vedtages. Det er da rigtigt, som hr. Nørgaard Sørensen var inde på, at den paragraf, som fik flertal i folketinget, indeholdt frivillighed; det er der ikke nogen diskussion om. Man kan vel også sige, at den var udtryk for det mest opnåelige for at få et politisk flertal bag noget. Det kan man vel lige så godt konstatere på nuværende tidspunkt. Men den var i hvert fald – og det var det afgørende ved bestemmelsen – et klart modstykke til regeringens oprindelige ønske om over 5 år at afvikle mesterlæren. Det er jo i virkeligheden den diskussion, vi nu viderefører, og hvor,

som det er påpeget af mange ordførere, tendensen ude på arbejdsmarkedet peger i retning af, at der fra regeringens side er et ønske om at få det, man ikke fik igennem i 1977 med endelig virkning fra 1982, igennem via den paragraf, som et flertal vedtog i folketinget. Det er her, problemet i realiteten ligger, og det er i forhold til det, vi siger: mesterlæren er så godt et uddannelsesstilbud til de unge, at det også bør opretholdes i en række år frem i tiden som et tilbud parallelt med EFG-tilbuddet. Det, der ligger i formuleringen, er naturligvis, at man ikke skal diskriminere mesterlæren i forhold til EFG-uddannelsen.

Jeg kan godt se, at det var meget fristende for undervisningsministeren at drage den konklusion, at ligestilling også betød, at man skulle betale løn i EFG-basisåret. Det har hr. Bertel Haarder allerede svaret på, og jeg skal kun gentage, at det ligger naturligvis ikke i det, der står. Det skal jeg ikke begynde at føre en debat om nu, det har vi gjort tidligere, og ministeren kender voré synspunkter. Der ligger alene det i formuleringen, at vi også i en række år frem i tiden skal have mulighed for at opretholde mesterlæren som det gode uddannelsesstilbud, den er.

Det er jo interessant, når man nu tager i betragtning, hvor meget der er presset på mod EFG, at man f. eks. kan konstatere, at der er en række EFGere, som er interesserede i at aflægge svendeproe, selv om det slet ikke hører til på dette område, og de har fået tilladelse til at gøre det. Det viser, at der også blandt de unge selv er en meget bred interesse for at gennemgå denne praktiske uddannelse og holde fast i noget af det, der er grundprincipperne i selve mesterlæresystemet.

Alt i alt må jeg altså konkludere, at der er en ganske positiv holdning i folketinget til de principper, der er lagt frem i dagsordenen, og jeg håber, det vil vise sig under afstemningen på tirsdag, at denne dagsorden kan få flertal, for så vil der heri i hvert fald ligge det pålæg til ministeren nu at få disse sager bragt til udførelse, således at resultatet, uanset forhandlingerne i det særlige udvalg, bliver en nettotilgang af lære- og praktikpladser.

(Kort bemærkning).